Parshat Emor

The Sum of Our Parts

Ariel Bannett

Highland Park, NJ

פרשת אמור provides us with an intriguing juxtaposition of commandments. The כהן begins with a discussion of the laws of the אמור. It would seem that one role of the מהן is to separate from the rest of the nation. An example of this notion can be found in 'ו פרש, שארי פרש, שארי שיה אלאוקיהם'. This literally translates into "holy shall they be to their Master". However, we know from רש"י וה שישי היו לאלוקיהם' is held to higher standards than the שיראלים אחני, seemingly because they are separate in the "Divine Eyes."

The פרשה continues by discussing the festivals that we are commanded to celebrate over the course of the year. Included are פסח, שבועות/ספירת ושמיני עצרת. The placement of these commandments in such close proximity to each other prompts one to wonder if there may be some deeper meaning that the תורה is helping us understand.

In order to unearth the hidden message one must further analyze two of the aforementioned festivals commanded: שבועות/ספירת העומר. In regards to the taking of the ארבעה מינים אחסוכות חסיד אלכם ביום הראשון פרי עץ הדר" **"ולקחתם** The ארבעה מינים זעץ הסיד ממחרת השבת". The ספירת העומר regarding סוכה (מ"ג, ע"א). The לכם ביום הראשון פרי עץ הדר" השבת סוכר ממחרת השבת ממחרת השבת המינים או גמרא און פרי עץ הדר השבת השבת המינים יולקיחה ביד כל אחד ואחד ולקיחתם לכם ממחרת השבת ומתחות (ס"ה, ע"ב). A parallel גמרא ואחד to teach us ארבעה מינים וולקיחתם היערם מנחות (ס"ה, ע"ב). The מנחות (ס"ה, ע"ב) המריה לכל אחד ואחד אחד ואחד to teach us המנחות השבת המנחות השבת המנחות (ס"ה, ע"ב). The מנחות המנחות המנ